

ת"פ 68731/07/18 - מדינת ישראל נגד מועתסם עביד

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 68731-07-18 מדינת ישראל נ' עביד

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מועתסם עביד

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד יעל ריצ'קר

ב"כ הנאשם: עו"ד מאיה גלעדי

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירת ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות שבוצעה ביום 5.7.18. באותו מועד, סמוך לשעה 15:00 נכנס כוח משטרה רגלי לשכונת עיסוויה לביצוע פעולות יזומות. בעקבות הכניסה החלה התפרעות של כ- 15 עד 25 אנשים, חלקם רעולי פנים. במהלך ההתפרעות המתפרעים ידו אבנים בלוקים ובקבוקי זכוכית לעבר הכוח ממוקדים שונים וממרחק של כמה עשרות מטרים. בסוף ההתפרעות עמד הנאשם במרחק של כחמישה - עשר מטרים מהמתפרעים בסמוך למסגד, נטל לידיו בקבוק זכוכית ויידה אותו לעבר הכוח המשטרתי, ממרחק של כשלושים מטרים.

2. הצדדים הציגו הסדר דיוני לפיו כתב האישום תוקן, הוסכם כי הנאשם יודה בעובדותיו ויורשע. לא נערך הסדר לעניין העונש.

3. תסקיר מבחן מיום 13.2.19 מלמד כי הנאשם בן 19, רווק, מתגורר בבית הוריו בתנאים מגבילים. טרם מעצרו עבד עם אביו במסעדה בבעלות המשפחה. הנאשם נשר ממסגרות הלימוד לאחר שסיים 9 שנות לימוד, על רקע הישגים לימודיים נמוכים, וההתרשמות היא כי עובדה זו גרמה לו לחוות בדידות חברתית. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מקיים אורח חיים תקין ונורמטיבי, בעל מערכת תמיכה משפחתית ואינו מאופיין בקווים עבריינים באישיותו. לנאשם אין הרשעות קודמות. הוא ביטא אחריות ביחס לעבירה שביצע והסביר כי הכוח המשטרתי שנכנס לשכונה השתמש בכוח מופרז לפיזור הפגנות, והוא עשה את המעשים על רקע תחושת איום שחש. משנתפס, הבין את חומרת מעשיו ואת הסתבכותו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מבטא חרטה והאשמה עצמית ומעוניין לשוב

עמוד 1

לשגרת חייו התקינה ולתעסוקה. צוין כי ברקע לביצוע העבירה עומדים דימוי עצמי נמוך ודפוסים ילדותיים שהובילו את הנאשם לפעול באופן אימפולסיבי ופוגעני וגרמו לו לחוש תחושת כוח, וכן צוין כי הנאשם נתון בקלות להשפעה חברתית. המעצר וההליך המשפטי מהווים עבורו גורם הרתעה משמעותי ושירות המבחן רואה חשיבות בפן הטיפולי והשיקומי בעניינו לנוכח מאפייני אישיותו, ברם הנאשם שלל נזקקות טיפולית. לנוכח היות הנאשם בעל פוטנציאל ורצון לתפקוד תקין, היעדרם של דפוסי התנהגות עברייניים, יכולתו לקבל סמכות, החרטה שהביע ושיתוף הפעולה עם שירות המבחן, הוערך כי הסיכון להישנות מעורבות עבריינית בתחום האלימות נמוך. שירות המבחן התלבט ביחס להמלצתו, שכן אל מול חומרת העבירה והסיכון שטמון בה, יתר הנתונים מצדיקים, לדעת שירות המבחן, לנקוט בעניינו של הנאשם גישה שיקומית טיפולית. הובע חשש כי ענישה מחמירה עלולה לחשוף אותו לדפוסי עבריינות ולפגוע בדימוי העצמי. לאור האמור וחרף עמדתו השוללת נזקקות לטיפול, הומלץ לגזור עליו 300 שעות שירות לתועלת הציבור ומאסר על תנאי.

4. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לתשעה חודשי מאסר בפועל וביקשה לגזור על הנאשם עונש המצוי בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם וכן מאסר מותנה וקנס. בטיעוני המאשימה הודגשו הערכים המוגנים שבהם פגע הנאשם, שיקולי הרתעה, ומנגד הנסיבות המצדיקות הקלה עם הנאשם.

5. ב"כ הנאשם ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן, והציעה אף להרחיב את היקף שעות השירות לתועלת הציבור, תוך שהדגישה את שאיפתו של הנאשם לקיים אורח חיים נורמטיבי, את הצלחתו להתמיד במסגרת תעסוקתית חרף נתונים אישיים שאינם גבוהים, החרטה והצער שהביע, את פציעתה של אמו מכדור גומי במסגרת אירוע אחר ואת ההשפעה המרתיעה שהייתה לחוויית המעצר על הנאשם.

6. הנאשם לא ביקש להוסיף דבר.

7. לאחר שמיעת הטיעונים לעונש הוריתי לממונה על עבודות השירות להגיש חוות דעת בעניינו של הנאשם. חוות הדעת שהוגשה ביום 2.4.19 מלמדת כי הנאשם כשיר לרצות עונש זה.

מתחם העונש ההולם

8. הערכים המוגנים באמצעות העבירה שביצע הנאשם הם הסדר הציבורי ושמירתו, ביטחון הציבור, ביטחונם האישי של השוטרים, שלמות גופם ויכולתם לבצע את תפקידם בשמירה על הסדר הציבורי ללא חשש לפגיעה בהם.

9. למעשהו של הנאשם קדמה התפרעות קשה שכללה יידוי אבנים, בלוקים ובקבוקי זכוכית לעבר השוטרים ואשר השתתפו בה מספר לא מבוטל של אנשים. הנאשם עצמו לא הואשם בהתפרעות, והגם שלא היה חלק מן המתפרעים, גם מעשה מסוג זה שנעשה בסמוך לאחר ההתפרעות, יש בו כדי לחזק את ידיהם של המתפרעים והוא היה עלול אף להוביל לחידושה של ההתפרעות, סיכון, שלמרבה המזל, לא התממש במקרה הזה.

10. הנאשם זרק את הבקבוק ממרחק גדול יחסית. פוטנציאל הפגיעה של המעשה נמוך, ואמנם בעקבות מעשהו של הנאשם עצמו לא נגרם נזק.

11. בחינת רמת הענישה הנוהגת מלמדת, כי ככלל, הוטלו עונשי מאסר גם על צעירים נטולי עבר פלילי, ואפילו קטינים, שנטלו חלק באירועים מן הסוג שהנאשם היה מעורב בו. ראו למשל רע"פ 4770/18 הדרה נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו 12.7.18); עפ"ג (י-ם) 48515-02-14 **קאווס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 22.6.14); עפ"ג (ירושלים) 43417-02-16 **מדינת ישראל נ' אבו רג'ב** (פורסם בנבו 20.3.16); עפ"ג (ירושלים) 3148-02-16 **מדינת ישראל נ' ג'עבה** (פורסם בנבו 24.2.16).

12. קצהו העליון של מתחם העונש ההולם שהוצע על ידי המאשימה מקל לטעמי עם הנאשם, ואולם לא אחמיר עם הנאשם מעבר לעתירת המאשימה.

13. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם מתחיל בחמישה חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות ומגיע עד לתשעה חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ובמקרים המתאימים גם קנס.

העונש המתאים לנאשם

14. שקלתי לזכות הנאשם את גילו הצעיר בעת ביצוע העבירה - 18 שנים וחודש, את העדרן של הרשעות קודמות, ואת הודאתו בעבירה, אשר לבד מחסכון בזמן שיפוטי היה בה גם מידה של קבלת אחריות על המעשים וגילוי הבנה כי הם פסולים.

15. הגם שהנאשם לא ביטא נזקקות טיפולית מקום שבו שירות המבחן סבר שקיימת נזקקות שכזו, יש לשקול את חרטתו של הנאשם על מעשיו, שאיפתו לקיים אורח חיים מתפקד ונורמטיבי, השפעתם המרתיעה של הליך המעצר וההליך המשפטי ואת התרשמותו של שירות המבחן מרמת סיכון נמוכה להישנות התנהגות עוברת חוק.

16. שקלתי את העובדה כי הנאשם שהה במעצר של ממש במשך כחודש וחצי, מיום 23.7.18 עד ליום 5.9.18, ולאחר מכן שהה במשך כחצי שנה בתנאים מגבילים של מעצר בית.

17. מכלול הנתונים שפורטו מצדיק גזירת עונשו של הנאשם סמוך לתחתית מתחם העונש ההולם. לא מצאתי עילה לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, והעונש שהומלץ על ידי שירות המבחן, הבוחן, על פי תפקידו, בעיקר את הפן השיקומי, אינו הולם את המעשה שבביצועו הורשע הנאשם.

18. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שישה חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 19.5.19 בשעה 8:00 במפקדת מחוז דרום של שירות בתי הסוהר.
- ב. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע או עבירת התפרעות או הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.
- ג. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון.
- ד. קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים הראשון עד ליום 1.5.19 והבאים עד ל- 1 בכל חודש עוקב.

19. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

20. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ב' ניסן תשע"ט, 07 אפריל 2019, בנוכחות הצדדים.